

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2328/2015
21.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд и то судија Весна Поповић, као председник већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Павловић-Сарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државни правобранилац из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о предлогу тужиоца за исправку пресуде Врховног касационог суда Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године, донео је 21.11.2016. године

РЕШЕЊЕ

ИСПРАВЉА СЕ пресуда Врховног касационог суда Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године у трећем реду става првог изреке, тако да после речи: „...Првог основног суда у Београду 12 П1 број“ уместо броја „765/13“ треба да стоји: „756/13“, док у осталом делу наведена пресуда остаје неизмењена.

ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца за исправку пресуде Врховног касационог суда Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године у делу става првог изреке којим је одлучено о висини досуђене накнаде штете (пети ред), а којим је тужилац тражио да уместо „ 100.000,00 динара“ стоји износ од „500.000,00 динара“.

ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца за доношење допунске пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 12П1 756/13, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете услед душевних болова због повреде части и угледа исплати 500.000,00 динара у року од 15 дана, ставом другим изреке, одбијен тужбени захтев преко досуђеног за још 2.500.000,00 динара као неоснован и ставом трећим изреке обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 210.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3369/14 од 19.08.2015. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећим изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца да се обавеже тужена да му на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због повреде части и угледа плати 500.000,00 динара, као и трошкове парничног поступка од 210.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од

33.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова првостепеног поступка, а ставом петим изреке, одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године, преиначена је пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3369/14 од 19.08.2015. године, тако што је одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због повреде права личности плати 100.000,00 динара, као и да му накнади трошкове парничног поступка од 210.000,00 динара. Другостепена пресуда је преиначена и у ставу трећем изреке, тако што је одбијен захтев тужене да јој тужилац накнади трошкове поступка по жалби од 33.000,00 динара, док је у осталом делу ревизија тужиоца одбијена, као неоснована.

Међутим, приликом писмене израде одлуке, у трећем реду става првог изреке, приликом означавања броја предмета првостепене одлуке, омашком је као број предмета означен број 765/13, уместо 756/13, на шта је указано предлогом тужиоца за исправку пресуде од 12.10.2016. године, па је на основу овлашћења из члана 362. став 1. ЗПП, применом става 2. истог члана, Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Међутим, захтев тужиоца да Врховни касациони суд исправи наведену пресуду у погледу висине накнаде која је тужиоцу досуђена ставом првим изреке пресуде Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године, као и захтев за доношење допунске пресуде, неосновани су.

У том делу Врховни касациони суд није омашком у писању навео да се преиначује другостепена одлука и делимично потврђује првостепена, и то у делу којим је тужиоцу досуђено 100.000,00 динара, на име тражене накнаде штете, нити је пропуштено да се одлучи о преосталих 400.000,00 динара, на име траженог вида штете.

Наиме, првостепеном одлуком је делимично усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу, на име траженог вида нематеријалне штете, плати 500.000,00 динара. Другостепеном одлуком је преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу и одбијен тужбени захтев (којим је тужилац тражио да му тужена, на име накнаде штете плати 500.000,00 динара). Одлуком Врховног касационог суда Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године, другостепена одлука је преиначена у одбијајућем делу, али само делимично, те првостепена пресуда само делимично потврђена у усвајајућем делу и то до износа од 100.000,00 динара, на име накнаде штете, док је (ставом трећим изреке) одбијена ревизија тужиоца изјављена против осталог дела другостепене одлуке - пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3369/14 од 19.08.2015. године, односно против преосталог дела става првог изреке и против става другог изреке наведене пресуде, којима је тај суд одбио тужбени захтев.

Из наведеног је јасно да је одлуком Врховног касационог суда Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године одлучено о тужбеном захтеву у целости, с обзиром да је истом потврђена првостепена одлука у делу којим је усвојен захтев за исплату 100.000,00 динара, а да је у преосталом делу одбијена ревизија тужиоца

изјављена против другостепене одлуке у осталом делу, односно у делу којим је одбијен тужбени захтев, што значи и у делу којим је одбијен захтев тужиоца за исплату још 400.000,00 динара.

Како на овај начин није дошло до очигледне омашке приликом писмене израде одлуке у делу става првог изреке, којим је одлучено о висини накнаде штете, то нема места ни исправци пресуде применом члана 362. ЗПП, па је на овај начин одлучено као у ставу другом изреке.

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 2328/15 од 14.04.2016. године, одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца у целости, односно овај суд није пропустио да одлучи о делу тужбеног захтева, како се то погрешно наводи у поднеску тужиоца од 12.10.2016. године, па нема места доношењу ни допунске пресуде, применом члана 356. ЗПП, па је на основу члана 357. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић